

Sygn. akt IV 1 Ka 473/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny - Odwoławczy, Sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Haj

Protokolant: sekretarz sądowy Karolina Gębala

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krakowie - Joanny Kowalskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 grudnia 2013 roku sprawy

P. R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego,

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie, Wydział XIV Karny z dnia 25 lipca 2013 roku, sygn. akt XIV K 506/13/S

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie Wydział XIV Karny do ponownego rozpoznania.

SSO Lidia Haj

Sygn. akt IV 1 Ka 473/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydział IV Karny Odwoławczy sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń z dnia 16 grudnia 2013 r.

P. R. oskarżony został o to, że w dniu 11 maja 2013 roku w K. dokonał przywłaszczenia telefonu komórkowego marki H. (...) o wartości 500 złotych na szkodę K. Ż., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Sródmieścia w Krakowie Wydział XIV Karny wyrokiem z dnia 25 lipca 2013 roku w sprawie sygn. akt XIV K 506/13/S orzekł w tym przedmiocie jak następuje:

I. oskarżonego P. R. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu stanowiącego występnek z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 284 § 1 kk wymierza mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności ;

II. na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 maja 2013 roku;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację wniósł oskarżony, zaskarżając wyrok w całości.

W uzasadnieniu skargi podniósł, że aktualnie znalazł się w trudnej

sytuacji życiowej. Podjął prace z której utrzymuje swoją konkubinę i stara się jej pomóc w odzyskaniu dzieci, które odwiedzają w placówce opiekuńczo- wychowawczej. Sam oskarżony pozostający pod dozorem kuratora i starający stosować się do jego zaleceń, chce odzyskać władzę rodzicielską nad synem i brać udział w jego wychowaniu .

Oświadczył, że żałuje swojego czynu i zapewniał, że więcej nie dopuści się przestępstwa.

W apelacji skarżący nie sformułował wniosku.

Na rozprawie odwoławczej oskarżony wnosił o warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności .

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje ;

Apelacja oskarżonego o tyle na uwzględnienie zasługiwała, że zainicjowana skargą kontrola odwoławcza całości zaskarżonego wyroku, skutkowałą koniecznością jego uchylecia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji i to nie przez wzgląd na zarzuty apelacji oskarżonego dotyczące tylko wymiaru kary a z uwagi na stwierdzone z urzędu wątpliwości co do prawidłowości ustaleń faktycznych odnośnie wartości przedmiotu przestępstwa a w ślad za tym trafności zastosowanej kwalifikacji prawnej .

Jakkolwiek oskarżony okoliczności tych w swojej apelacji nie podnosił, to ich nieuwzględnienie przez sąd odwoławczy z urzędu mogłoby skutkować sanowaniem orzeczenia rażąco niesprawiedliwego, w rozumieniu art. 440 kpk .

Jak wynika z opisu czynu, oskarżony stanął pod zarzutem przywłaszczenia telefonu komórkowego marki H. (...) o wartości 500 zł.

Z ustaleń faktycznych poczynionych przez sąd a quo wynika, że

wartość przywłaszczonego przez oskarżonego telefonu komórkowego wynosiła około 500 zł.

Z treści zeznań pokrzywdzonego K. Ź. wynika, że przywłaszczony przez oskarżonego na jego szkodę telefon komórkowy miał wartość około 500 zł (karta 11). Z kolei z zeznań interweniującego w dniu zdarzenia ze zgłoszenia pokrzywdzonego funkcjonariusza policji D. J. karta (16v) wynika, że przywłaszczony przez oskarżonego w dniu zdarzenia na szkodę pokrzywdzonego telefon komórkowy marki H. D. miał wartość około 400 zł.

W toku postępowania przygotowawczego nie przeprowadzono żadnego dowodu w kierunku ustalenia w sposób stanowczy rzeczywistej wartości przywłaszczonego telefonu komórkowego.

W ocenie sądu odwoławczego, w świetle przedstawionego przez prokuratora wraz z aktem oskarżenia i wnioskiem o skazanie oskarżonego w trybie art.335 kpk materiału dowodowego, zachodzi uzasadniona wątpliwość co do rzeczywistej wartości przedmiotu przestępstwa.

W sytuacji kiedy zarzucane oskarżonemu przestępstwo przywłaszczenia należy do kategorii tzw. czynów przepołowionych, gdyż w sytuacji gdy wartość przywłaszczonej rzeczy ruchomej nie przekracza % najniższego miesięcznego wynagrodzenia sprawca odpowiada za wykroczenie z art. 119§ 1 kw a gdy wartość taką przekracza odpowiada za przestępstwo z art.284 § lkk wartość przedmiotu czynu powinna być w sposób stanowczy i nie budzący wątpliwości wyjaśniona i ustalona.

Na dzień orzekania przez sąd I instancji wartość graniczna wynosiła 250 zł .Od dnia 09 listopada 2013 roku kiedy to na mocy art. 2 ust.4 i art.56 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 27 września 2013 r.o zmianie ustawy - Kodeks postępowania

karnego oraz niektórych innych ustaw Dz.U.2013.1247 nastąpiła zmiana art. 119§ kw, wynosi ona ^{1/4} najniższego miesięcznego wynagrodzenia.

W realiach dowodowych niniejszej sprawy, kiedy nie można wykluczyć, że wartość przywłaszczonego przez oskarżonego telefonu nie przekroczyła wartości zezwalającej na zakwalifikowanie czynu oskarżonego jako wykroczenia, wartość telefon powinna być stanowczo ustalona.

W tych okolicznościach, wniosek prokuratora o skazanie bez rozprawy nie powinien był zyskać akceptacji sądu I instancji i skutkować wydaniem wyroku bez uprzedniego wyjaśnienia tej kwestii.

Stwierdzenie powyższej okoliczności skutkować musiało uchyceniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji .

Z uwagi na przyczynę rozstrzygnięcia sądu odwoławczego, podniesiony w apelacji oskarżonego zarzut rażącej surowości kary jawi się jako przedwczesny do oceny.

W toku ponownego rozpoznania sprawy ustalić należy faktyczną wartość przywłaszczonego przez oskarżonego telefonu komórkowego na dzień dokonania czynu i w ślad za tym zweryfikować poprawność zastosowanej kwalifikacji prawnej zachowania się oskarżonego.